

כל גנות פרק תשיעי עירובין

עין משפט
נֶר מְצׁוֹה

צג.

מסורת הש"ס

ולשם היו שם ט"ז אמה נוות
וחול הכרם יכין הכרם לנדר
ושם י"ב אמה נוות לו כdry
טעמא (ט) דכל ד"א לבני כרם
dry מפרק להו רבינו בini אי
יהודה יג' קריפות זה בצד
גופך ייחוד בוה ויחוד בוה
ענין מגופך ושנים החוץניים אין
אהוד והוחם והם ימי^א
לטוטו ולטוטון להחוצה
המאנין יטוטו טוטון מהחוצה
להקל ולהתסח. להקל
כבר, גם השען שטוטר
הירח מחרוזת ואילו יטוטר
מחרוזת ואילו יטוטר
אלילן אין שטוטר
זה היא מהחוצה הכרם
ובינו חננאל

¹⁶ סיק על גבי אסדרה שיש לה פצימין כשרה ואילו השווה פצימה פסולה "אל אביה לדרוי כשרה לדורך סילוק מהוצאות היא אל" רכה בר רב חנן לאביה ולא מצענו מהיצה לאסור והחניא בית שחציו מקורה וחציו

אינו מורה גנים כאן מורה לറען
ואילו השוה את קרוין אסור "ל" התם סליק
מחיצות הוא שלח לה' רבא לא"ב נמי
שמעיה בר עירא ולא מצינו מחיצת לאיסור
והתנייא יש במחיצות הכרם להקל ולהחמיר
ככדי כרם הנטוע עד עיקר מוחיצה ורע
מעיקר מוחיצה ואילך שאילך אין שם מוחיצה
מרחוק ר"א וורע זה הוא מוחיצות הכרם
להקל ולהחמיר כיצד היה משוק מן הכותל
ר"א אמרה לא יביא וע' לשם שאילך אין שם
מחיצות הכרם להחמיר "ל" וליטעט אורתנן
בב"ש אמרות כ"ד אמרות וב"ה אמרות ט"ז
ט"ז אמרה וב"ה אמרות י"ב אמרה ואיזו הרע
אמצעיתו אם אין שם ט"ז אמרה לא יביא וע'
לו כדי עבדתו וורע את המטור אי זו היא
שאמם אין שם י"ב אמרה לא יביא רע לשם
עבדתו וורע את המטור אללה התם לאו הינן
עכירות הכרם לבני ברין ועל מודען אף
אייא ד' חשבון ואי לא חשבון אמר רב
זה ושניהם החיצונים מנופים והאמצעי אינם
נעשרה בשיריאו ונונען להן $\frac{1}{2}$ כל צורך וראי אמר
מנופין וחיד בוה ויחיד בוה [ויחיד ביה] אין לנו
להדו אחד בוה ואחד בוה ושניהם באמציע מהו
להכא נפק תלהא הו או רולמא להכא נפק
לומר חד להכא נפק וחד להכא נפק שני
מהו הכא וראי אי להכא נפק תלהא הו או אי ל' $\frac{1}{2}$
אי אמר להכא נפק ואי אמר להכא נפק יהלטה

טפוח קה פלמייה. צבבא כ' מהוות
ונוכחות נסן מהוות קרלהטניות מונומון
פלמייה עומר דין צין סתי מהוות
מכהן ונין סתי מהוות מכהן וכמן
המקבילה מון נחלן: טפונה.
דלאן נא הול כ' מהוות: נגידו.

כשרה. דלינגן נטה נטח נטה נטח נטח
לקען פיטריןן דלטיך לאן לא סוס
מלחה מלחה מלחה מלחה מלחה מלחה
דמסס מלדרה דמסס מלדרה דמסס מלדרה
מעמוד נעמוד בעמלאן נעומיס לה
סמקלה ווּנק קוּוֹת יְהִי לְאַס פָּה
דאשוו מושע טולען ענוגה גלען

מוקף ריש'
יביך על גבי אבסדרה
אשר לה צעמן. מן
וג' הקומפקט האסדרה

וְעַמְדָה עַל הַלֵּבֶן: וְלֹא מִקְרָב
מִכּוֹסָה נְגַב חֲלֵק כְּעִין תְּקַרְתָּה עַלְיָה:
גַּפְנִים כֶּן, מִתְחַדְּבָה בְּקִרְיוֹן: מִסְפָּר
לְוּשָׁה כֶּן. חָן לְקִרְיוֹן מִיד וּמִן גַּדְעָן
לְכַסְקָם דֶּבֶר מִכְלָה יְהָדָה וּמוֹסָס וּמוֹיָה

סבב מלחמה מתה ונענין כלוחם וונעטם. סבירו חוסרתו: עד עקר כמיהה. כלומר עד יסוד מהנה סמיון ודצוק למליחות: פ�' מפוץ. ככל רוחך מן סגנון רוחם עשרים ורבעים עתים. סבירו חוסרתו: עד עקר כמיהה. סבירו חוסרתו: עד עקר כמיהה. סבירו חוסרתו: עד עקר כמיהה.

במלה זו נן שמי כנונן צל קים מ' טול לכהן בקניש ותבונת לילך ווועגןין לאן לאוּרָקָן. דהוּרְטַין דער זיין לאן צוֹי אַזְמַעַן. (א) גדוֹלָה טַקְפָּה מִתְהַלֵּה צל צוֹי אַזְמַעַן וְלִזְמַרְתָּן. (ב) גדוֹלָה טַקְפָּה מִתְהַלֵּה צל צוֹי אַזְמַעַן וְלִזְמַרְתָּן.

